

Dosarul nr. 3ra-1522/16

prima instanță – (Judecătoria Buiucani mun. Chișinău) O.Cojocar
instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) V.Pruteanu, L.Popova, A.Gavrilița

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Leșan Nicolae care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Riacomtrans”,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de către Primăria satului Coșcalia și societatea cu răspundere limitată „Riacomtrans” împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Autoservice-Zamfir” privind contestarea răspunsului și obligarea desfășurării concursului,

împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 prin care s-a respins apelul depus de către societatea cu răspundere limitată „Riacomtrans” și s-a menținut hotărîrea judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 16 iulie 2015 Primăria satului Coșcalia și societatea cu răspundere limitată „Riacomtrans” s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Autoservice-Zamfir” solicitînd recunoașterea ca fiind neîntemeiat refuzul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor să organizeze și să desfășoare un concurs privind atribuirea dreptului de deservire a curselor Chișinău 10:30, 16:00-Coșcalia 09:00 14:00 și obligarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor să organizeze și să desfășoare un concurs privind atribuirea dreptului de deservire a curselor Chișinău 10:30, 16:00-Coșcalia 09: 14:00.

În motivarea pretențiilor a reiterat, că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 mai 2015 s-a anulat ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Drumurilor al Republicii Moldova nr.31 din 15 februarie 2013 cu privire la operarea modificărilor în rețeaua de rute regulate prin care s-a ordonat deschiderea curselor Chișinău 10:30, 16:00 – Coșcalia 09:00, 14:00 și atribuirea spre deservire societății cu răspundere limitată „Riacomtrans”, ca fiind ilegal.

Menționează că instanța de recurs a anulat acest ordin deoarece la momentul efectuării operărilor în rețeaua de rute regulate și anume Chișinău 10:30, 16:00 – Coșcalia 09:00, 14:00 nu au fost respectate cerințele legale de atribuire prin concurs a dreptului de deservire a rutelor regulate de călători.

În baza acestei decizii societatea cu răspundere limitată „Riacomtrans” și Primăria satului Coșcalia s-au adresat Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor cu solicitarea de a organiza și să desfășure concursul privind atribuirea dreptului de deservire a curselor Chișinău 10:30, 16:00 – Coșcalia 09:00, 14:00.

Relatează că prin răspunsul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor au fost informați că Ministerul a executat decizia instanței și prin ordinul nr.3 din 25 mai 2015 a abrogat ordinul nr.31 din 15 februarie 2013 privind atribuirea societății cu răspundere limitată „Riacomtrans” a curselor Chișinău 10:30, 16:00 – Coșcalia 09:00, 14:00 și s-a exclus din programul de transport rutier interraional și din lista operatorilor de transport care deservește rutele/cursele interraionale incluse în program.

Totodată a indicat că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 mai 2015 Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nu a fost obligat să organizeze și să desfășoare concurs pentru atribuirea dreptului de deservire a rutei Chișinău 10:30, 16:00 – Coșcalia 09:00, 14:00, iar actualmente se efectuează rute care satisfac necesitățile populației pentru călători.

Menționează că, Primăria satului Coșcalia și societatea cu răspundere limitată „Riacomtrans” adresându-se către Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor au respectat pct. 19 din Regulamentul transportatorilor auto de călători și bagaje,

Consideră reclamații că cererea depusă către minister este întemeiată pe prevederile legale și rezultă din necesitățile locuitorilor satului Coșcalia, deoarece la moment nu există nici o rută de transport Chișinău-Coșcalia, iar refuzul ministerului este neîntemeiat și prejudiciabil atât agentului economic cât și locuitorilor satului Coșcalia.

Temei pentru restabilirea rutei Chișinău-Coșcalia este necesitatea și cerințele locuitorilor precum și existența a doi agenți economici care desfășoară activitate de transport de călători și bagaje, care sunt cointeresate de petrecerea concursului și deservirea rutei.

Prin hotărârea judecătoreii Buiucani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016 a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Primăria satului Coșcalia și societatea cu răspundere limitată „Riacomtrans”.

Invocând ilegalitatea hotărârea instanței de fond, la 24 februarie 2016 societatea cu răspundere limitată „Riacomtrans” a declarat apel, solicitând

admiterea apelului, casarea hotărârii judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de admiterea a pretențiilor înaintate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Riacomtrans” și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016.

La 18 iulie 2016 avocatul Leșan Nicolae care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Riacomtrans” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, prin care a solicitat, casarea acesteia și a hotărârii judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este arbitrară.

Susține că la examinarea cauzei în fond instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat circumstanțele cauzei, au aplicat incorect legea materială, iar motivele respingerii acțiunii sunt neîntemeiate.

Indică, că este greșită concluzia instanței precum că răspunsul nr.02/5-847 din 24 iunie 2015 nu poate constitui obiect al contenciosului administrativ.

Adresarea a fost efectuată către Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor în vederea soluționării problemei organizării unui concurs și nu pentru a primi un răspuns referitor la poziția ministerului.

Consideră că soluția instanțelor investite cu judecarea fondului relevă o insuficiență analiză a probatoriului administrat în cauză.

Astfel, a precizat că după retragerea dreptului societății cu răspundere limitată „Riacomtrans” de deservire a rutei prin decizia Curții Supreme de Justiției din 06 mai 2015, Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor trebuie să soluționeze problema organizării unui concurs, deoarece acesta a fost anulat anume din motivul atribuirii rutei în lipsa unui concurs.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 27 septembrie 2016, Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a indicat că soluția instanței de apel este întemeiată, iar recursul înaintat de către societatea cu răspundere limitată „Riacomtrans” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la 25 iunie 2016.

Prin scrisoarea din 14 iulie 2016 a expediat copia deciziei părților din proces, însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării deciziei de către părți.

Recursul a fost depus la 18 iulie 2016, respectiv a fost depus în termenul prevăzut în art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei

probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către avocatul Leșan Nicolae în interesele societății cu răspundere limitată „Riacomtrans” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către avocatul Leșan Nicolae în interesele societății cu răspundere limitată „Riacomtrans” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari